

NM 0/008/0013/44

Sør-Afrika og boerne

Prøv ikke å ta boernes land!

Av utenr.konsul. dr. philos P. Streicher, Norwegian-South African Friendship Union (NSAFU)

I anledning av valget i Sør-Afrika og all hetsen landet møter i norsk presse og medier, ser jeg meg berettiget til et forklarende innlegg om visse sider av det sør-afrikanske samfunn som sjelden omtales i norske aviser som annet enn djevler og demoner. Det dreier seg nemlig om en annen undertrykt befolkningsgruppe — boerne.

Boerne avstammer fra banebryterne, die Voortrekkers, som dro med «The Great Trek» i 1830-årene fra det østre Cape og innover i landet for å etablere egne stater og få sin frihet. Det var boerne som kjempet mot de sorte stammene gjennom generasjoner. Da de etablerte sine egne stater ble de et selvstendig folk. De var ikke kolonister mer.

Med blod og tårer

Boerne erobret de områdene som senere ble kalt Oranje Vrystaat, Transvaal og Vryheid (det nordlige Natal). De kjempet for og vant disse områdene med blod og tårer fra menn, kvinner og barn, og akter ikke å gi dem fra seg med det første, aller minst til de sorte. Boerne sloss mot zuluene og det mektige Storbritannia, og de vil gjøre det igjen. Det var en uimotståelig frihetslengsel som fikk die Voortrekkers til å slå seg ned på disse ville og uregjerlige områdene. De var hovedsaklig bønder — boer-bonde — men for å overleve ble noen også jegere og soldater. Behovet for å klare seg kom tidlig, og gjaldt ikke bare mennene.

I 1899 angrep britene boerrepublikkene for å få tak i gullet. Etter ett år hadde den lille boerhæren slått de britiske soldatene så fullstendig at britene ble ledd ut verden over. Britene startet så den brente jords taktikk, og ødela alle hus, drepte dyrene og jevnet landet med jorden. De fraktet de etter omstendighetene forsvarsløse kvinnene og

barna til konsentrasjonsleirer. De stuet dem sammen i jernbanevogner og telt, og lot dem sulte og fryse ihjel i det kalde og åpne Transvaal High Veld. I dette Holocaust døde 27 000 kvinner og barn som fluer. Dessuten døde 3000 menn i felten og av sykdom der. Mange sier idag at dette ikke er sant, britene gjør selvsagt det, men hvert eneste dødsfall kan bevises.

Ikke i glemsel

Barnebarna til dem som risikerte livet vil ikke la forfedrenes oppofrelser falle i glemsel. De samles derfor i Afrikaner Weerstandsbeweging (AWB, Afrikaner-Motstandsbevegelsen), og deres krav er nå som før: En internasjonalt anerkjent boerstat. Boerne trenger nemlig land. Riktignok ikke hele Sør-Afrika, men definitivt områder de etter internasjonal lov og på historisk grunnlag kan kreve. Parallellen som trekkes er med jødene, som 2000 år etter tapet av sitt hjemland Israel krevde det tilbake med suksess. Boerne gjør det samme etter 83 år, fordi OVS, Transvaal og Vryheid var internasjonalt anerkjente boerterritorier, med grense fastsatt etter avtale med britene.

En fremgang for det militante AWB er også en fremgang for de konservative partiene, som fikk rundt 1/4 av stemmene ved valget 6. juni. De fikk sine stemmer fra dem som mener at president Botha selger ut landet til de sorte, fra dem som mener økonomien og sikkerheten ikke har forbedret seg til tross for visse ettergivelser og reformer, og fra dem som mener at man tar for stort hensyn til hva omverdenen mener. Boerne frykter at de kanskje for alltid vil miste sitt fedreland, sitt ariske blods renhet, sitt språk og retten til å hylde sine gamle helter fra pionértiden, dersom de sorte får politisk makt.

Til tross for tradisjoner er intet len-

ger seg selv blant Afrikas siste hvite stamme. De er splittet, hvilket er symptomatisk for hva som skjer over hele Sør-Afrika: gjenoppvåkningen av boerfolket i kontrast og konflikt med kapphollenderne. Dette skjer fordi sistnevnte kontrollerer pressen, næringslivet — ja, nær sagt alt fra Cape Town. Boerne finner seg selvsagt ikke i dette formynderiet, eftersom de er et helt annet folk. Afrikanerne i det vestre Cape deler ikke boernes historie. De var kjent som kapp-hollendere (Aap-Duitsen) før Boerkrigen, mens boerne var et internasjonalt anerkjent folk.

Et kampfolk

Avslutningsvis et vennskapelig råd til geriljagruppene som er ute etter Sør-Afrika, verdens rikeste land, deriblant ANC: Prøv ikke å ta boernes land! Hvis regjeringen overgir landet til de sorte, er boerne klare og forpliktet til å ta det tilbake gjennom en kamp på liv og død. Boerne er et kampfolk som kjemper med både kvinner og barn, eftersom enhver boer er en soldat for Gud og die Vaterland. De vet at hvis de står sammen vil de også vinne sammen. Det er galt og urettferdig å kreve land p.g.a. hudfarve og befolkningsstørrelse, ANC og dere andre. Ta derfor hendene vekk fra boernes land! Hvis ikke, vil dere bli jevnet med jorden. AWB pleier å holde sitt ord.

Si Deres mening om aktuelle spørsmål, men skriv under fullt navn. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innlegg hvis nødvendig. Det bes opplyst om innlegget også sendes andre aviser.

Afkamp. 22/7-88